

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZIÖNYE.

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Helyben: félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. — fill.
 Vidéken: félévre 9 kor., negyedévre 4 kor. 50 fill.

FŐSZERKESZTŐ:

BENEDEK JÁNOS.

POLITIKAI ROVATVEZETŐ:

Dr. BOROSS LAJOS.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ
 SZEKELY IMRE.

SZE. KESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Fő tér 42. szám. Lamprecht palota
 első emelet, az udvarban.

Thaly Kálmán.

— jan. 17.

Egy név, amelyet ismerünk mindnyájan; egy név, amelyet nemcsak Magyarországon említenek tisztelettel, hanem a külföldön is, a művelt Nyugaton is jól ismernek és megbecsülnek. *Thaly Kálmán* Debreczen város első választókerületének hosszú idő óta képviselője az országgyűlésben, jelenleg pedig képviselőjelöltünk. Kibontottuk újra a zászlót, amelyet *Thaly Kálmán*nak, ennek a fényes multtal büszkélkedő politikus kezébe adtunk. E zászló alá hívjuk most az első kerület minden polgárát. E zászló alatt küzdeni öröm és dicsőség; e zászló alatt harcokat is ezt a zászlót győzelemre vinniszent kötelesség.

Thaly Kálmán egyike a magyar nemzet legkiválóbb férfiainak; amilyen nagy hírű történetíró, olyan kiváló politikus is. Az ő neve össze van forrva Debreczennel. Mint a férfikor delén álló embert küldte föl e város hazafias polgársága az országgyűlésbe s azóta kitartunk mellette szeretettel és lelkesedéssel. Mert büszkeségünk ő, a Rákóczi-korszak leghivatottabb írója s a Rákóczi-kultusznak első zászlótartója. Büszkesége Debreczennek, —

mely minden időben megbecsülte *Thaly Kalman* történetírói érdemeit s a hazaszeretet tüzétől áthatott politikai állásfoglalását. Egyik legértékesebb és legtisztelendő alakja a magyar parlamentnek. A 48-as függetlenségi párt programjánál volt politikai karrierjének első fokán s ma, amikor egy sikereiben gazdag és érdemes pályára tekinthet vissza, — ma is a negyvennyolcas program a hitvallása. Nagy dolog ez manapság, amikor az önző érdekek folytán úgy cserélik a politikai elveiket az emberek, mint a ruhát.

Minden lépése, minden cselekedete ennek az igaz férfinak a nemzet szolgálatában történt. Soha se kereste a föltűnést, soha se kereste a sikert. Mégis talpig gázolt a babérokban, mely a nyomában termett, ahol az ő áldásos keze dolgozott. Nemes harmoniában egy egész életen át a nemzet, az irodalom és Debreczen város érdekeinek szolgálatában fáradozott. A legkisebb jutalm, amit ezért adhatunk neki, az a képviselői mandátum, melylyel nem őt, hanem magunkat, e város polgárságát tiszteljük meg.

Nehéz idők előtt áll a nemzet. Szentségtörő kezekkel hozzá nyúltak az alkotmányhoz s el akarják

rabolni az ellentállás utolsó, még megmaradt eszközeit is. Csatasorba kell most állani minden magyarnak, hogy sikeresen verhessük vissza a támadásokat, melyeket Bécsből vezetnek. Ennek a hadműveletnek minden számítását keresztül fogja huzni a magyar nemzet, mely önállóságra és függetlenségre törekszik. A harcban többet ér egy jó vezér, mint száz, meg száz közkatona. *Thaly Kálmán* kipróbált vezére minden nemzeti küzdelemnek. Az ő okos, higgadt, bölcs és megfontolt személye nélkül a bekövetkező harcot nem is tudjuk elképzelni. Sorakozzanak hát az első kerület választó polgárai az ősz kurucz zászlaja alá, — melyre csak ez az egy, de sokatmondó szó van írva: *Negyvennyolcz!* — És győzni fogunk, mert velünk van az igazság, mert velünk van a nemzet!

Eljen *Thaly Kálmán* képviselőjelöltünk!

Szekely Imre.

Lélektoborzás — lélekvásárlás.

— január 17.

Disztigváljunk egy kicsit és tegyünk különbséget lélekvásárlás és lélektoborzás között.

A lelkek toborzása most napirenden

A méreg.

Irta: **P. Lindenberg.**

— Nagyon sajnálom, kedves doktor ur, de ismételtén és a leghatározottabban kijelentem önnek, hogy leányomat semmi szín alatt sem vagyok hajlandó önhöz adni!

E rövid, de világos kijelentést *Hennich* számtanácsos ur tette a fiatal *Wolff* orvosnak, aki a leánya kezét kérte tőle, és hogy szavainak még nagyobb nyomatókat adjon, fölkelte székéről és kezét nadrágja zsebébe sülyesztve, elkezdett a szobában föl-alá sétálni. Az orvos azonban folytatta az ostromot:

— De kedves tanácsos ur...

— Ugyan kérem, hagyjon már fel a dologgal. Hiába kér, hiába hizeleg, megmondtam már, hogy nem adom a leányomat önhöz s ezzel vége!

— Hát legalább azt mondja meg, hogy mi kifogása van allenem? — kérdezte *Wolff*.

— Miért tagadja tőlem kedves leánya kezét?

— Még azt is akarja tudni? — szól most hevesen a tanácsos. — Jó, hát megmondom, ha már kényszerít. En elvből gyűlölök minden orvost, egytől-egyig valamennyit. Mert maguk orvosok mind úgy

tekintik a betegüket, mint tudományuknak... hogyan is fejezzem csak ki magamat?... tudományuknak objektumát. Huzzák nyuzzak, vágják azt a szerencsétlen beteget, tapogataknak, fűhöz fahoz kapkodnak s a dolog vége mégis csak — temetés. Nem! Soha! Egyetlen leányomat sem fogom sohasem orvosnak adni! Gyűlölöm valamennyit! S újra sétálni kezdett a szobában.

A fiatal orvos arczát az öreg szavaira halvány pir lepte el s védelmére keit a megsértett orvosi tudománynak.

— Kedves tanácsos ur, bocsásson meg, de így nem szabad beszélnie. Ha ön véletlenül valami kuruzsló vagy csepürágó kezébe került, azért az orvosi kart és az orvosi tudományt ilyen kiméletlenül nem szabad megtámadni. S én kötelességemnek tartom tiltani...

— No, no! Kedves öcsém uram — engedje meg, hogy mint öregebb, így szólítsam — egészen bizonyos lehet abban, hogy szegény boldogult feleségemet nem kuruzslók, hanem elsőrangú tanárok gyógyították, akiknek a híres tudománya nem ért egy pipa dohányt sem. Szegény asszony, mennyit is szenvedett! Azt elmondani nem lehet. És most orvosoknak adjam a leányomat? Nem

én, soha! Elég volt elvesztenem szegény nőmet, most odadobjam a leányomat is?

— És ha *Helén* szeret engem? folytatta kitaratóan az orvos, s kiváncsian várta az ütőkártya hatását. Az öreg tanácsos azonban hajthatatlan maradt s idegesen folytatta.

— Hát még most sem ért? Hisz nekem nem az ön személye ellen van kifogásom. Én tisztelem, becsülöm önt, de mint orvost gyűlölöm, s mint már mondtam: önnel együtt valamennyit!

Nyomasztó szünet következett a tanácsos szavai után, aki szórakozottan nézegett ki az ablakon s ujjával dobogtatott az ablaküvegen. Végre az orvos törte meg a csendet.

— Ugy hát egyáltalában reményt sem nyújt a tanácsos ur? — kérdezte csüggedten.

— Nem! — felelte határozottan az öreg — és mégis! — tette utána kis szünet után. Ha ön engem valaha az életben megment a haláltól, akkor nem bánom, odaadom önnek a leányomat. Szavamat adom erre, de az igazat megvallva olyan keveset bízom a tudományabau, mint ez nil! Nézzel! — S evvel csippentett a két ujjával. — De ne mondja rólam, hogy oktalan előítéleteim vannak!

van az egész országban és nincs ember, aki elítélés a módosítási hadjáratnak ezt a nemét. Mindenkinek jogában van annyi lelket toborozni a maga zászlaja alá, eszméinek annyi lelket megnyerni, amennyit tud, amennyi hódításra eszméinek ereje és egyénisége képes.

A nép felvilágosításának nevezzük ezt parlamenti nyelven, közönséges szólásmód szerint ezt korteskedésnek mondják. A régi választási elvek szerint a korteskedés nem igen válogató az eszközökben s hogy a kormánypárt legkevésbé volt válogató ezekben az eszközökben, azt a múlt idők választási mozgalmi bizonyítják és erre történeti dokumentumok is vannak.

A kormánynak módja is van abban, hogy a megengedett és a gyakorlat által szankcionált lélektoborzást lélekvásárlássá változtassa. Ez már a meg nem engedett, a súlyosan elítélendő korteszközök közé tartozik. Bűn a választási törvény és vétek a nemzet ellen. Meghamisítása a népképviselésnek, — eltorzítása a parlamentarizmusnak.

S minden jel arra mutat, hogy a mostani kormány és annak kortesei még sokkal kevésbé válogatók az eszközökben, mint minden előző kormány.

Ha valóban a nemzetre apellál a kormány és annak a véleményét akarja kikérni a függőben levő kérdésekre vonatkozóan, akkor az ilyen meg nem engedett eszközöktől csakugyan távolkódnia kellene.

A választási törvény a nemzet zömét amennyi is kirekeszti a választásokból. Husz millió lakosság mellett körülbelül csak egy millió ember van felruházva választói joggal. Ilyen körülmények között csak nem lehet igazságosan állítani hogy a nemzet az, mely ítéletet mond a függőben lévő kérdésekről.

Csak a választó — a nemzet el-

enyésző csekély része — mond ítéletet az urnák előtt. Most tessék elképzelni, hogy ezeknek a választóknak nagy része hivatalnokokból áll s minthogy a választás nem titkos, minden szavazat ellenőrizhető. A kormány tudja azt és lelkiösmerete nem rad vissza attól, hogy a tisztviselőre gyakorolt nyomás a mérleget a választásokon a javára billentse. Tudja a módját is erre; tisztában van az eszközökkel is.

De más hatalmi eszközök is állanak a kormány rendelkezésére, amelyek a választási eredményt az ő javára befolyásolhatják.

A „nemzet felvilágosítása“ tehát — amint a korteskedést legális nyelven nevezik — nagyon is egyoldalú. Kényszereszköz és felvilágosítás között ég és föld különbség van és a kormány bőven használja föl ezeket a kényszereszközöket. Nemesak a tisztviselők, hanem a kormányral és kormányhatalommal többé-kevésbé összekötésben levő választók is megkapták már a bizalmas ítéletet, hogy jó lesz a kormány felfogását nekik is vallani. A „szelid nyomás“ brutális erőszakká válik bizonyos körülmények között, ha a nemzet választóit nem figyelmeztetik előre, hogy politikai meggyőződését nem adta el a tisztviselő, amikor hivatalt vállalt. Engedelmeskedni tartozik hivatalban, mi alatt munkáját végzi az előjárónak, de semmiféle előjárónak nincs joga ráparancsolni, hogy ilyen vagy amolyan politikai meggyőződése legyen és csak azért szavazzon kormánypárti jelöltre, mert tisztviselő.

Ilyen körülmények között a lélektoborzás valóságilag lélekvásárrá változik át és ettől óvni kell a nemzetet és a választókat.

Mily rut, mily visszataszító formát ölt ez a lélekvásárlás, ha nemcsak a hivatalos apparátus nyomása, hanem a pénz

hatalma is szerepet kap a választásokon! Innen is, onnan is jönnek hírek, hogy egyes kortesek nagy pénzüsszeggel a zsebükben járják be a választók köreit és egyeseket úgy mint csoportokat nem politikai argumentumokkal, hanem pénzzel akarják megtántorítani.

Történik ez kevésbé ellenőrizhető módon a vidéken és történik a fővárosban is. A nyilvánosságra jut itt ott, de mi az ahhoz képest, ami nem jut nyilvánosságra! A tény az, hogy nem lélektoborzás, hanem lélekvásárlás az, ami most folyik a kormány részéről az országban. S kérdezzük, hogy ilyen körülmények között csakugyan a nemzetre apellált-e a kormány, vagy a saját hatalmi eszközeire?...

Egy asszony levele a választókhöz.

— január 17.

Uraim! Tisztelt választók!

Utott az óra. Induló ponton állunk. Törvénytelen választásba hajszolták a nemzetet. Megsértették alkotmányunkat. Rabigába akarják erőszakolni a magyart. Meg akarják fosztani önállóságától, akaraterejétől, egyéniségétől.

Utott az óra! A nemzet testén mint egy galvanikus áram fut végig az ébredés, az öntudat, a hiszafiérés lelkesedése. Sorompóba szólít mindenkit, aki igaz magyar. Itt az idő, most vagy soha! Mindenki vigye szent meggyőződését az urnához és ne hallgasson vesztegető gazok beszédére, erkölcsrontó, bacsületrabló szófírmákra, hajlongó tányérnyalók telketől ígérgetésére. Utott az óra, mikor egy szívvel egy lélekkel magyarok vagyunk, mikor meg kell mutatni önállóságunkat, erőnket, hiszafiságunkat, mikor meg kell mutatnunk, hogy nemcsak névleg, hanem igazán, testtel-lélekkel magyarok vagyunk.

Soha sem volt nagyobb szüksége a hazának erre, mint most.

Történelmi napokat élünk. A nemzet kezében van jövőjének, létének és önállósága

A fiatal orvos már alig hallotta az utolsó szavakat, melyek imádoztja kezét mégis csak kilátásba helyezték neki, halkán köszönt s eltávozott.

A tanácsos ur tovább is az ablaknál mulattatta magát a dobogtatással, s jóformán sem vette, mikor a kérő eltávozott. A kis Helén pedig, aki végighallgatta a beszélgetést, a szomszéd szobájában csendes zokogásban tört ki s könyes arcát reménytelenül temette bele zsebkendőjébe.

Kocsi állt meg a szomszéd falu vendéglő előtt. Az egyik oldalon Hennich tanácsos szállt ki belőle, aki egy adófelügyelővel szökéses rovincsolást jött véghezni a falubeli adóhivatalhoz.

No gyere már, Shultz — szót társához. — Mit csinál az orvos békésen abban a kocsi-ban? Szépen megfogja, mert ugyan csak hideg van. S abba a hűben hogy barátja a szomszédokat s hivatalos iratokat rendezzi a kocsi-ban, tovább várakozott s taposta lábával a majdnem bokáig érő havat, mert már fázott. Egyszer csak megszólal valaki a háta mögött:

— Kedves Henrich barátom, miért nem jössz hát be? Olyan jó meleg van itt.

Schultz ugyanis, amíg a tanácsos az egyik oldalon várakozott, a kocsi másik ajtaján kiszállt és bement a vendéglőbe s a kis tréfa felett jót nevetett. Am a tanácsos bosszút forralt ellene. Tudta, hogy Schultz rendkívül fősvény ember s már az uton észrevette, hogy a zsebe tele van apró esemlyeszéletekkel, hogy ne kelljen neki pénz kiadni a vendéglőben életért. Azonnal határozta, hogy ezekkel fog kigondolni

valamit. A szerencse csakugyan kedvezett neki. Schulz kitétte az asztalra a csemegét, s amig künn járt, addig a tanácsos ur hihetetlen gyorsasággal és az édes bosszu jöleső örömevel feléül többet megevett belőlük. Amikor Schulz újra bejött, mintha észre sem vette volna a zsemlyeszéletek tetemes magapadását, így szólt a tanácsoshoz:

— Ugyebár, nem fogsz megharagudni, ha egy pillanatra magadra hagylak, de ezeket a zsemlyeszéleteket át kell vinnem egy jó barátomhoz a szomszédba. Multkor panaszkodott, hogy a sok patkány elrágja, pusztítja mindenét s én megígértem, hogy majd hozok neki egy kis sztrichnineszsemlye és most át akarom neki vinni. Ugy-e nem haragszol?

Mintha bombát robbantottak volna föl alatta, úgy ugrott fel erre a szóra a tanácsos ur, de szólni nem tudott, halvány lett, mint a halott s arcaán halálos verejték gyöngyözött, míg végre félholtan ragyott le a székre.

— Az Istenért mi bajod? — kérdezte Schultz.

A tanácsos teste vonaglott, nem bírt szólni, csak makogott:

— Mó... mé... sztrich... a zsemlye...

— Jézus Máriám! — kiáltott fel az adófelügyelő — ez a szerencsétlen ember megette a mérgezett zsemlyéket! Hé! vendéglős, gyorsan orvost!

A többi vendég mind körülvette a holtra vált tanácsost, de orvost nem tudtak neki keríteni, mert a koresmáros megmonta, hogy az ő orvosuk, Wolff, a városban lakik

s csak akkor jön ki, ha beteg van. De mintha valami jutott volna eszébe, kiszolta konyhába.

— Hé, leányok! Fussatok el a papákhoz, ott beteg van, hátha ott van az orvos, hívjátok ide azonnal!

Szerencsére az orvos éppen ott volt s alig pár pillanat múlva már a tanácsos mellett foglalatzkodott lázas segítséggel. Amint a tanácsos meglátta őt, hebegve rimánkodott neki:

— Végem van! Mentse meg! Doktor ur sztrichnint ettem! Ugy-e ez föltétlenül halálos?

— De hogy halálos! Szó sincs róla, — nyugtatta meg az orvos. — Gyorsan igya meg ezt a tejet, azonnal jobban lesz.

— Kedves doktor ur! Édes öcsém! Életem megmentője! Örök hálaival tartozom, kérjen tőlem bármit, adok, amit csak adhatok. Héj vendéglős! Hozzon ide vagy tíz üveggel a legjobb borából!

A másik percében már vígan esendülnek össze a poharak s hangosan éltették a fiatal orvost és szép menyasszonyát, a tanácsos ur egyetlen leányát.

A kegyes csalást a tanácsos ur sohasem tudta meg. Azt sem, hogy valaki lehet a képzelődés betege is, amelynek ugyan csak a képe és a legjobb jobban lesz. A fiatalok halálának voltak Schultz iránt, ő lett az első kicsike keresztapja.

Az öreg tanácsos boldogan dédelgeti karján a kis gagyogó unokát, ha kérdik — mi lesz a kicsikéből, büszkén feleli az öreg:

— Mi lesz? Hát mi lenne más, mint — orvos!

gának minden eszköze. Csak akarni kell és erős, független lesz hazánkban a magyar.

Tomörülni kell a harcra, melynél szentebbet még nem vívott nemzet. Alkotmányunk, szabad gondolkozásunk, nemzeti életünk függetlensége áll kockán s jaj nekünk, ha elszalasztjuk a kedvező pillanatot!

Most senkit se vezessen önérdek, hanem csupán a tiszta hazafiság. Most ne hajlongjon senki hatalmi pressziók alatt, hanem legyen öntudatos, bátor, igaz magyar. Ne adjátok bérbe elveiteket, meggyőződésüket, hanem bátran, férfiasan nyilvánítsátok lelketek megnyilatkozását.

Soha sem volt kedvezőbb alkalom erre, mint épen most.

Ha tömörültök a szent igazság körül, ha lerazátok férfiasan a korrupció jármát magatokról, ha engeditek, hogy lelketekben életre keljen, hogy megnyilatkozzék a mesterségesen elaltatott hazaszeretet, a győzelem több, mint bizonyos.

Mert meg van írva, hogy az igazságnak mindig győzni kell.

S most igazát rég siratott, rég eltemetett igazat keresi a nemzet.

Ime, volt és leendő miniszterek, volt és leendő államférfiak, az ország legfőbb zászlós urai kilépnek a porondra és hirdetik a nemzeti eszme föltámadását.

Azok, kiket egykor elvakított a hatalmi fény, most tisztán látnak, azok, kik az ország legfőbb hivatalait viselték, most beálltak közsorba küzdeni a nemzet igazáért és azok, kik tanácsadói, támogatói a trónnak s kik mindig a legnagyobb tisztelettel viselték és viseltetnek az uralkodó iránt, most e nagy pillanatokban leteszik bíboros palástjukat és oda állnak a küzdők közé, hogy megvívják élet-halál harcukat a nemzetélet jövőjeért.

Vegyetek tőlük példát.

Kövessétek tiszta me győződéseket és ne adjátok bérbe lelketeket soha!

Mert nem férfi az, hanem hazafi, ki az ígért vagy odadobott konczokért eladja meggyőződését.

Es semmiesetre sem férfi az, nem hazafi az, ki megfélemlíteni engedi magát.

Alljatok bátran oda az urnához és ne féljete. Nem rabszolga hazájában a magyar! Van törvény és igazság!

A nagy, történelmi pillanatok bátor férfiakat igényelnek.

S a nemzeti ébredés e magasztos korszakában eljött a perc, mikor önerejéből lehet nagygyá a nemzet.

Ösödök, történelmi események tradíciói, hogy a magyar csak akkor alkotott nagyot, mikor megtalálva önmagát, kiirtotta az egyenletlenség magvát lelkéből és egygyé tömörülve, közös akarattal munkált nemzeti létünk, nemzeti önállóságunk csorbitatlan hatalmáért.

Es mindig győzött, mert az igazságnak győzni kell mindenhal!

Ily nagy, magasztos történelmi pillanatok előtt állunk most is.

Tölletek függ, hogy mi legyen a jövő.

Hatalmas, egységes és független legyen-e a magyar saját hazájában, avagy rabszolga, kinek mindem pribék a nyakára hag.

Teljesen tölletek függ választó polgárok!

Megfeleltek-e a hozzatok füzött reménynek avagy gunykozásra, szánakozásra invitáljátok ide a külföldet, hogy lásson egy szabad ösöktől született, önkény igában görnyedő rabszolgahadat.

Rettentő szegyen gyalázat lenne ez rátk nézve!

Megérdemelt sorsotok lenne a „golyó és akasztófa” melyet elvakultságában ígért nektek a lelketlen zsarnok.

Gyávaságotokért, alkuvásrakész hazafiságotokért méltó elismerés.

Csupán tölletek függ, hogy hogyan alakuljon ki jövőtök. Szabadság, vagy rabszolgaság vár rátk: válasszatok!

Jaj nektek, ha nem tudtok férfiak lenni ez élet-halál felett határozó nagy pillanatokban!

Akkor méltán megérdemlitek a zsarnok korbácsütéseit, melylyel hajlongó testeteken végig sujt.

Es megérdemlitek a mi megvetésünket, mert soha nem szűnő könnyekben kell, hogy sirassunk:

„Elveszett a nemzet, nincsenek Magyarországnak férfiai, s azok helyett baglyokat nemzetek az asszonyok!”

Egy asszony

Korteesvilág.

— január 17.

A magyar ember született politikus. Akkor is szívesen politizál, amikor nem muszáj, hát még olyan időben, amikor alkotmányos kötelesség, hogy megszólaltassa a meggyőződését. A nagy politizáló hajlandóságát sokszor megrották már, ki is csufolták a magyarokat, de azért igazában hálát kell adunk a magyarok Istenének, hogy ezt a nemzetet ilyenek teremtték. Mert ez a hajlandóság egy érzéknek a megnyilatkozása, még pedig olyan érzéknek, amelynek föl se becsülhető nagy érdeme van abban, hogy ez a nemzet ezer esztendő viharában megmaradt, sőt megizmosodva, erőben meggyarapodva indul az örökkévalóságából ráköszöntött új ezer esztendőnek.

Mert mi is az a politikai hajlandóság? Nem más, mint érzék és érdeklődés a köz ügyei, a nemzet egyetemenek, az országnak a dolgai iránt. Ez az érdeklődés lehet a maga megnyilvánulásában — embere válogatja — kezdetleges és naiv is, de az, hogy megvan és áthatja az egész nemzetet, ez egy roppant erkölcsi erő, az állami élet rendjének is hatalmas értéke, határozottan a legbecesebb nemzeti virtusok közül való. Gazdag és kiadós forrása sok más igen nemes és hasznos erénynek, tisztelni, megbecsülni és fejleszteni való. A politikus eszmadia meg a maiom alatti politikus típusán sokat mutatnak, csufolódnak. De ha a magyar ember politizáló hajlandóságának szélsőségei vagy kezdetlegességei alkalmasak is arra, hogy pihent vagy nyugtalan elméjü tréfacsinálók kfigurazzák. Isten mentsen meg minket olyan időtől, amikor a magyar embert a politika, az ország dolga nem érdekli és nem izgatja. Mert ennek az országnak igenis szüksége van arra, hogy minden gondolkodó fia elméjében és vérében a politikának helyet adjon. Sokkal nagyobb szüksége van rá, mint talán a világ bármely más országnak, mert ez az érök, ez az érdeklődés a magyar nemzeti ellentállás erejének legdusabb forrása.

Ez a meggyőződésünk oka és magyarázata annak, hogy a szinte példtanul eleven mozgalmat, amely most az egész országban forr és pezseg, izzásban tartja az elméket és lángolásban a szíveket, éppen ezért az eleve ségért és forróságáért, gyönyörködő szemmel nézzük. Nem a tarka látni vá az az gyönyörűség: forrása a megbizonyosodás, hogy a magyarság politikai érzéke, forgékonysága, az ország dolgához való kedve az utóbbi esztendők sok viharában és kellemetlenségében el nem tompult, meg nem bönült, sőt talán frissebb és rugalmasabb, mint volt valaha.

E hatalmas mozgalom részletjelenségről, az eszközökről, amelyek benne használatba vétetnek, a hatásokról, amelyek ezek nyomán támadnak, ez alkalommal szólni nem kívánunk. Csak az egészet nézzük a maga nagyszerűségében és a tanulságot, amelyet ez a kép kínál. Ez a tanulság pedig azt mondja, hogy óriási politikai erő lakik a nemzet lelkében, olyan erő, amelylyel egykönnyen ugyan el nem bánhatik semmiféle hatalom, ha pazar bölcséggel meg is van hozzá minden kieszelhető fegyver, szövetségese és lelketlensége.

Ez a gyönyörű erő a tömérdek megpróbáltatás alatt meg nem gyöngült, meg nem fogyott, sőt minden jogtalan érintésre az ellentállásnak új és meglepő forrásai fakadnak a nemzet lelkéből. Ezeket a forrásokat a legkeményebb téjjel se lehet befagyasztani és minél hidegbb a hatalom sorvasztó szele, annál melegebb a lelkek indulatja, amely a mi jogain fajt és virágoit óvja. Ez ellen a legerősebb tél is gyöngye szövetségese.

EGYHAZ ÉS ISKOLA.

Bizottsági ülés. A református egyház tanyaeépítetó bi ottsága tegnap délután az egyháztanácssteremben ülést tartott. Az ülésen elhatározás, hogy az egyház tulajdonát képező tanyák közül újabban háromra gazdasági épületeket csináltatnak.

Segélyosztás. A tegnap megkezdett segélyosztást a ref. egyháznál ma folytatták. Az egyházi Maria Terézia alpból 6148 kpronát, a tanuló árvák alpból pedig 840 koronát osztanak ki árvák között.

Uj zsinati képviselő. Zsigmond Sándor lemondásával megüresedett zsinati tagságra az alsószabolcs hajduvidéki egyházmegye zsinati rendes képviselőül Kiss Ferencz püspökladányi ref. lelkészt választotta meg.

Kortees világ.

A külsőségen a napokban beállított két kormánypárti kortes. Házról-házra jártak a függetlenségi választók között, szimatolván a hangulatot. Egy helyen öt tereferelő menyecskét találtak együtt. A Münnich Aurél kortesei gondolták, no most öt legyet egy csapásra. Igérek is bőszájjal selyem kendőt, viganót és sok egyebet, csak beszéljék rá férjeiket, hogy a kormánypárti Münnichre szavazzanak. A menyecskék szívesen hallgattak egy darabig, közben azonban összesugtak s egyik a másik után kiosont. Egy jó ürügy alatt az utolsó is kiment. Egyszerre azonban csak valamennyien beállítottak a magukra hagyott kortesekhez egy-egy méstől csurgó meszelővel. Hiába volt a vedekezés. A Münnich ur korteseit tetőtől-talpig bemeszelték s az összefutott kíváncsiak gunyos bahotája között kísérték ki Balmazújvárosról.

A Bakonyi Samu mellett városszerte megnyilvánult közhangulatot élénken jellemzi az is, hogy előttünk ösmeretlen emberek a pártirodát elarasztják kortes nótákkal, a melyek a Bakonyi biztos győzelmét hirdetik. Egyet ezek közzül itt közlünk:

Hohenlohe német herezeg,
Magyar földön mint ur henezeg,
Megtette már a Kárpátot,
Most alkuszsa Hortobágyot
Eljen Bakonyi!

Kárpátoktól Adriaig
Minden földre német vágyik,
Münnich Oréi a sáfárja,
Azért könyvü a vásárja
Eljen Bakonyi!

Czoki német, czoki Münnich,
Magyarok ezt el nem türik,
Nem eladó telkünk, telkünk,
Bakonyi lesz a követőnk
Eljen Bakonyi!

A nádudvari kerületben *Papp Elek* megválasztása bizonyos. A népszerű jelölt a kerületben *Benedek János*nak ez a kortesnótája járja.

Papp Eleknél hét országban
Nincs külobb gavallér,
Hat még mikor sarkantyúja
Pengett, mint a tallér!
Nem sajnálta viganóra,
Selyem pantlikára:
Nem gondol most más egyébre,
Csakis a hazára.

Most is, hogyha összeüti
Noha a bokáját,
Tüzes szóra, magyar szóra
Nyitja arany-száját.
Aki hallja gyönyörködve
Szemét-száját tátja:
Papp Eleknél nincs a népnek
Igazabb barátja.

Hajdutestvér, hozzá fordulj,
Élhat 6 tanácsossal,
Igaz szívvél szeretettel,
Tyukkal meg kalácsossal:
Nem cifrázza, magyarosan
Adja meg a módját:
Aldja meg a mindenható
A nép pártfogóját.

A nánási kerületben egyhangulag fogják kikiáltani képviselőnek *Rákosi Viktort*, a kerület eddigi népszerű képviselőjét. A kerületben ez a nóta járja:

Nánás, Hadház, Sámson, Dorog
Lábunk alatt hó esikorog,
De szívünkben lobog a láng
Erted lobog édes hazánk
Eljen Rákosi!

A Rákosi ablakára
Rásütött a napsugára
Minden sugár azt ragyogja:
Isten vigyáz a magyarra.
Eljen Rákosi!

Tisza Pista kaliczkája
Az osztrák sást lesi várja,
Süz marad a hajdu határ
Nem jösz ide bécsi madár.
Eljen Rákosi!

A Rákosi ablakába
Rózságon kis madárka
Azt dancolja, hogy nagy nevét
Áldva áldja a magyar népet
Eljen Rákosi!

Ránk néz egész Magyarország
Kossuth apánk leszöl hozzánk
Hajdu népem meg ne tagadt
Hatálig hű igaz fiad
Eljen Rákosi!

— **A II. ker. függetlenségi párt irodája a városházával szemben a „Debreczen“ sörösnok helyiségében, a földszinten van.**

A pártirodában mindennap reggel 8 óratól este 10 óráig a választópolgárok rendelkezésére áll és felvilágosítással szolgál az
INTÉZŐSÉG.

NAPI HIREK.

— **Lélekvásár.** Egy magát *Bagi Péter*nek nevező félszemű ember járja sorba a II. kerület független választópolgárait és pénzt kínál, hogy szavazzanak *Münnich Aurel*ra, a kormánypart jelöltjére. Ugy látzik, hogy a csutka vásárlás nem bizonyult célravezető csaléteknek és most készpénzt kínálnak a szavazóknak. Hat csak nem akarják megérteni a magyar nép szabadságát Bécsnek kínáló mamelukok, hogy Debreczen város puritan, tiszta jellemű független polgárai nem bocsájtják áruba meggyőződésüket, lelküket és elvüket. Lobogtassák polgártársaink ezután is a dicső 48-as eszmék lobogóját, ne engedjék magukat eltántoritani és üzzék ki házaikból a lélekvásárló kufárokat.

— **Pártkocsmá a Homokkertben.** Ugy értesültünk, hogy a Dobieczki-párt a Homokkertben pártirodát nyitott, amelyben azonban se tinta, se toll, se papír nincsen, hanem annál több *bor, sör, sült kolbász és hideg felvágott*. Felhívjuk a pénzügygazgatóság figyelmét erre a nem engedélyezett italmérésre. *Özv. Tordai Gáborné* homokkerti házában létezik a jelenlegi kocsmáros *Zock József* dohánygyári tisztviselő, a csapos legény *Tallvizer Lajos* vasuti hivatalnok. Utóbbiakat viszont hivatali feladásaik figyelmébe ajánljuk addig is, míg az illetékes királyi ügyészségnél a bűnvádi feljelentést a Szabó párt vezetősége megteszi. Így dolgozik az eszem-izsom-párt: **A kolbászpárt.** De bizunk benne, hogy a derék homokkertiakat, kik Szabó Kálmánt programbeszédje alkalmából oly lelkesen fogadták, eltántoritani, bűnbe vinni ilyen aljas eszközökkel nem lehet és szavazatukkal fogják majd tanúsítani, hogy hű fiai a hazának és városnak. A vesztegetőket pedig, akik a büntetőtörvénybe ütköző cselekedetet mivelnek, elérí az igazságszolgáltatás sujtó keze.

— **Szavazatfogdosás lóháton.** Megbízható forrásból értesítenek bennünket, hogy a külsőségeken egy *Papp* nevű lovasrendőr járja be a választókat és fenyegetőzve arra igyekszik rábeszélni a függetlenségi szavazókat, hogy a kormánypart jelöltjeire szavazzanak. Könnyen érthető, hogy aza rendőr nem a saját elhatározásából vállalkozott e csunya, alávaló feladatra, hanem valaki megbízta, esetleg rákényszerítette erre. Mindenesetre felhívjuk az illetékes hatóságot, — hogy az illetőt haladéktalanul intse le és tiltsa el a további intézkedésektől.

— **Hazug ígéretek.** A III. ker. Dobieczki párt szénája nincs rendben. Veszélyben forog a lovas ur mandátuma és a kolbász-párt esz nélkül kapkocg fűhöz-fához, hogy megmentse Dobieczki mandátumát. A választókat hazug hírekkel álltatják, mindent ígérnek, csak hogy Dobieczkire szavazzanak. Legujabban — látva, hogy az eszem-izsommal nem tudják a

homokkertiakat *Szabó* zászlója mellől eltántoritani, hazug ígéretekkel igyekeznek a választókat megnyerni. A homokkerti lakosok ugyanis a főt kiszélesítését, világítását kérték. A tanács, közgyűlés a homokkertiak kérelmét azo ban nem találta eszűszerint teljesíthetőnek. A tanács határozatába a homokkertiak nem nyugodtak bele, felebbezték a közgyűléshez, majd a miniszterhez. A Dobieczki kortesei most azzal bolondítják a választókat, hogy a *miniszter Dobieczki volt képviselő közbenjárására utasította a tanácsot, hogy teljesítse a homokkertiak kérelmét. Ez az egész alávaló hazugság.* Hazug kortesfogás Dobieczki részéről. Először a miniszter ilyenre nem adhat utasítást, másodsor Dobieczki ur ez ügyben egy lépést sem tett, de nem is tehetett, mert a *Harsányi Gusztáv* és társai által beadott felebbezést még nem látta a miniszter. A felebbezés, melyet nemrég adtak be, még ma is az illetékes hivatalban van. Barki meggyőzést szerezhet róla, aki a városházán megkérdi mi van az 564/905 sz. ügydarábball. Ilyen hazug ígéretekkel már jólaktak a választók és elég volt őket Dobieczkiéknek elbolondítani, másodsor nem ülnek fel.

— **Fényes nappal.** A kormánypart organumát, a „Szabadság“ mai számát valami *fegyházi hang* lengi át. Ugyanis az ellenzéki jelöltekről és mozgalmakról írva, egy helyen *Rózsa Sándorról*, másik helyen csirkefogásról ír, közben vastag betűkkel azt is jelzi, hogy *Münnich Aurél* ma délben fényes nappal Debreczenbe érkezik. Ebből azt következtetjük, hogy a sötétben vesztegető kormányparti koponyák annyira megszokták a sötétséget, hogy valami különös nagy virtusnak tekintik a Münnich ur nappali érkezését. Vagy talán ők maguk is ügygondolkoznak, hogy nem nagy dicsőség Münnich urat napfénynél mutogatni? A mennyiben pedig mi, a nap kisebb-nagyobb eseményeinek hű krónikásai vagyunk megírjuk, hogy Münnich Aurél a ma déli vonattal csakugyan Debreczenbe érkezett. Az érkező jelöltet a szabadelpvűpart néhány tagja várta a vonatnál, akik négy fiákerbe becsomagolva vonultak be a városba. Hisszük, hogy bukása után még ennyien nem fogják kikisérni. Láthatja a Szabadság, hogy nem sikkasztjuk el Münnich urat, mert mi mindenkor készséggel foglalkozunk a megtörtént dolgokkal tekintet nélkül, hogy azok a politikai, társadalmi, bank- avagy a *fegyházakban zajlottak le.*

— **A nagy kölesön jóváhagyása.** A 17 millió kölesön felvétele ügyében hozott közgyűlési határozatot a miniszter jóváhagyta. Most tehát mi sem áll utjában annak, hogy a város fejlődését elősegítsék.

— **Megtörtént.** Csiky Lajos vezetése mellett tegnap este 6 órakor a kormánypart egy kisded csoportja megjelent a Bika szálló cukrásztermében és kielégítette a kis Jászi Viktor legfőbb ohaját és jelölte az I. kerület kormányparti jelöltjévé. Reméljük, most már nyugodt és megelégedett a kis Viki.

— **A rendőrjárak megerősítése.** A rendőröknek ugyan meggyűlt a bajuk. A választási mozgalmakra való tekintettel már napokkal ezelőtt megkettőzték az őrszemeket és az őrjárakokat. A vásár miatt újabb erő-

ajására volt szükség, amit aztán a gázrobbanás miatt beállott sötétség csak fokozott. Most aztán a rendőrség valamennyi embere éjjel-nappal állandóan szolgálatban van.

— **Ma sem lesz előadás.** A színházban a gáz hiánya miatt ma sem lesz előadás. A színpadot ugyan el tudják látni a színházi dinamógép segítségével, de a nézőtér nincs berendezve villanyvilágításra. Lámpa vagy gyertyavilágítás még egyrészt csak nagyon nehezen lenne keresztelhető, másrészt tűzrendészeti szempontból sem használható. Így aztán a színészek ilyen uton jutottak egy kis szabadsághoz, aminek persze az igazgató legkevésbé sem örül. Tegnap egyébiránt a színházulat átrándulhatott volna 1-2 napra Nyíregyházára, de a gázrobbanásról semmiféle előleges gázgyári jelentést nem küldött Makó igazgatónak a gyárigazgatóság.

— **Választások az ipartestületnél.** Az ipartestületi előjáróság 12 tagjának megbízása ez év első napjától lejárt. Ezek helyébe a szakosztályok most választanak új előjáróságot. A szakosztályi választások holnap kezdődnek meg.

— **Szünőben a sertésvész.** A központi járásban már csak Tiszacsege von sertészárlat alatt, de ott is annyira szünőben van a sertésvész, hogy a napokban már feloldják a zárlatot.

— **A Debreczen városi vöröskereszt va. asztmánya,** mely a két évtizedes meghaladó munkássága alatt több alkalommal bebizonyította, hogy érzelme van a közhasznú célok felkarolása iránt, a központi igazgatóság rendelkezésére bocsátott adatok szerint 51 alapító, 90 huszokorónás és 161 rendes taggal bír, míg vagyoná évek hanyaszorgalma folytán 10,549 korona 28 fillére szaporodott. A választmány élén mint elnökök: Simonffy Imre kir. tanácsos, nyugalmazott polgármester és buzgó elnöktársa; özv. Váradi Szabó Jánosné működnek; jegyzők: Márk Eadre és ifj. Csóka Sámuel; orvosok: dr. Sárváry Gyula és dr. Pallay Miklós. A választmány érdemes pénztárnoka feyéri Zádor Lajos husz évi szakadatlan, eredményteljes tevékenység után állásáról lemondott, amit a központi igazgatóság a távozó pénztárnok érdemeinek méltatása mellett sajnálattal vett tudomásul. Háboru esetére a választmány nagyobb számú sebesült és beteg katona gondozását vállalta el.

— **Elhunyt debreczeni tanítónő.** A Császárfürdőben tegnap halt meg özvegy Szabó Józsefné Komaromy Erzsébet, ki csaknem félszázadon keresztül volt debreczeni tanítónő. Az elhunyt urinő Fazekas Mihálynak, a „Ludas Matyi“ szerzőjének unokahuga volt. Az agg tanítónőt, ki Szabó Antal belügyminiszteri tanácsosnak édes anyja volt, számos unoka és 14 dédunoka gyászolja.

— **Új iparhatósági megbizottak.** Az 1905. évre megválasztott iparhatósági megbizottak holnap tartják meg alakuló ülésüket. Az új megbizottak közül huszat választottak az iparosok, kettőt a kereskedők. Az ülésen az elnökválasztást is megéjtik.

— **Hirtelen elhunyt földbirtokos.** Sinay Gábor mikespécsi földbirtokos, Munkácsy János hegedűművész mostohaatyja vasárnap Mikespécsen hirtelen meghalt. Munkácsyt, ki külföldi körutrá indul, utközben érte a halál híre. A fiatal hegedűművész tegnap érkezett vissza, hogy ma Mikespécsen jelen lehessen apja temetésén.

— **Timárok bálja.** E hónap 28-án a helybeli timár ifjuság nagy bált rendez. A minden évben szépen sikerült, igazi magyaros timár bál biztosítja a 28-iki timár bál sikerét. A bál rendezősége a hölgyeket csinos, izléses tánczrenddel lepi meg. A tánczrendeket Antalfy Ferenc díszművész készíti.

— **Felülfizetések.** A vereskereszt együttes tánczesztélyén a következő felülfizetések történtek: Dr. Wolafka Náador 20 kor., gróf Zedwitz Alfréd 20 kor., Szilágyi Imre ügyvéd 8 kor., Kovács Antal bíró Budapest 8 kor., özv. Varga Ferencné 4 kor., Domahidy Elemér 6 kor. E szíves adományokat köszönettel nyugtázza Somossy László egyesületi pénztáros.

Nagy robbanás a gázgyárban.

— **Ujabb adatok.** —

— január 17.

A vasárnap este történt nagy gázgyári robbanás nagymérvűségéről csak tegnap nyerhetett az ember tiszta képet.

A gázgyárban csak a tisztító készülék robbant fel és mégis napok kellene hozzá, míg a gázvilágítás helyre áll.

A robbanás helyén tegnap egész nap folyt a helyszíni szemle, melyet Végh Gyula főkapitány vezetett. A robbanás okát azonban megállapítani nem sikerült.

Ma érkeik Debreczenbe Bolez Ede, a budapesti gázgyárak igazgatója, hogy a robbanás eredetét kipuhatólja és a hasonló eseteknek megakadályozására a szükséges intézkedéseket megtettesse.

Debreczeni Jenő gázgyári igazgató és Podolszky Béla máv. műhelyfőnök személyes felügyelete alatt különben lázasan folynak a munkálatok, hogy a robbanás és tűzokozta rombolást helyrehozzák. A műhelytélp és gázgyár több mint 60 lakatos, egész sereg építő munkás és napszámos dolgozik szakadatlanul a telepen. Az éjjel fáklyák mellett dolgoztak a munkások, azonban az óriási hideg miatt késő éjjel a munkálatokat meg kellett szakítani.

Az épületet, melyben a robbanás történt, teljesen le kellett rombolni, mert a robbanás és a tűz csak a tetőzetet semmisítette meg, de a falak is teljesen megrepedeztek.

Mire a vasszerkezetek elkészülnek, akkorára már az új falak is készen lesznek.

A robbanás okozta kár — a magánosok kárától eltekintve — az eddigi számitás szerint 35 ezer korona, mely biztosítás útján a gázgyárnak megtérül. Azonban kiszámíthatatlan károkat és rombolást okozott volna a vasárnapi szerencsétlenség, ha a rotortábla vezető csöveket idejekorán el nem zárják.

Bár a munkálatok lázasan folynak, mégis a legjobb esetben is csak holnap szolgálthat a gázgyár légszeszt, de bizony megtörténhetik, hogy holnap is a fagyú és a petroleum uralja a várost.

TAVIRATOK.

A „Debreczen“ eredeti távirata.

Tisza visszalép a belvárosi jelöltségtől.

Budapest, január 17. A belvárosban Tisza István gróf bukása Andrásyval szemben mindinkább bizonyossá válik. Tisza táborában ma már a leghatározottabban beszélnek, hogy **Tisza visszalép a belvárosi jelöltségtől és a VII. kerületben Morzsányi helyett lép fel.** Ezt megerősíteni látszik az a körülmény is, hogy Morzsányi érdekében a VII-ik kerületben semmiféle agitációt sem fejtenek ki.

Lezuhant gyorsvonat.

Bécs, január 17. A Brünnből—Bécsbe induló gyorsvonat egy 5 m. magas töltésen **kisiklott és lezuhant. 13 utas súlyosan megsérült.**

Asztalossegédek'sztrájkja.

Budapest, jan. 17. Ma 120 asztalosmester elbocsátotta segédeit 1400 asztalossegéd maradt kenyér nélkül. A mesterek azt kívánják, hogy a segédek mu'kor kivívott győzelmüket tekintsék meg nem történtnek.

Rendőrség helyett katonaság.

Budapest, január 17. A fővárosban a választások alatt a közbiztonsági szolgálatot **nem a rendőrség, hanem a katonaság fogja végezni.**

Tőzsde.

Budapest, január 17.

Január 1-től kezdve a tőzsdei árakat 100

kilogrammonként jegyzik.

Buza	1905 áprilisra	19 48
Buza	1905 októberre	17 14
Rozs	1905 áprilisra	15 32
Rozs	1905 októberre	—
Tengeri	1905 májusra	14 80
Zab	1905 áprilisra	14 02
Zab	1905 áprilisra	—

Készáru: esendes.

SZÍNHÁZ.

Tüntetés egy szindarab miatt.

A bécsi „Deutsches Volkstheater“ ben vasárnap volt a bemutató előadása Ohorn Antal Szent Bernát-rendi szerzetesek című darabjának. Már napok óta rebesgették az osztrák fővárosban, hogy a szindarab ellen tüntetések készülnek, amelyeket a városi tanács többségének tábora — intéz. A rendőrség is neszét vette a készlődő demonstrációnak s nagy apparátussal vonult ki. A „Deutsches Volkstheater“ előtt kordont vontak a rendőrök. Hét óra tájban a városháza felől körülbelül 400 főnyi sokaság vonult rendezett sorokban a színházhoz s éktelen lármát csapott, amint látta, hogy a rendőrség megszállotta a térséget és a tüntetők meg az előcsarnokba se juthatnak. A csikorgó hidegben a kordonon kívül rekedt tömeg zajosan tüntetett az egyházellenes darab és szerzője ellen. A rendőrök többször visszaszorították a demonstrálókat, de a sokaság mindig visszahömpölygött. A színházban az alatt megkezdődött az előadás és nem is zavarta meg semmi. A rendőrség az előadás végéig fentartotta a kordont.

Szerencsétlenség a komponál.

Bellek Márton, Hirschler Miksa alsó-dombomi fakereskedő kocsisa e napokban éjjel iparkodott Letenyéről hazafelé. A hintó üres volt, az éjszaka csillagos, a két szép szürke ló álmos, a kocsis pedig pityókos. Sok urat vitt mostanában a választás ügyében ide-oda, ha nem esurrant, csöppent, valamelyes borralaló csak akadt mindenütt. Csoda-e, ha a jó kocsis elázott! Dehogyan. Még az sem az, hogy elaludt szépen a bakon.

Az idő s a két álmos jó ló pedig eljárt, egyszer csak elérték a zala-molnári parton a zajló Murát. Itt át kellett volna menni a kompon a tulsó partra Kotorba. Igen ám, de a révészek a komppal együtt ugyancsak ott szunyókáztak a tulsó parton.

Még ez hagyján, hanem a komp bejáró hidja elé a molnári parton elfelejtették leereszteni a sorompót. A lovak így rászaladtak a hidra s onnan a komp hi-

ján a jeges Murába. Szegény párok hínóttul együtt a jég alá kerültek, hol menthetlenül elvesztek, pedig 4000 koronájába került gazdájuknak.

A hiútót olyan, amilyen állapotban később partra szállították. Belek Márton kocsiát pedig, aki a bejáró hid cölöpjeibe kapaszkodva jajveszékelt, hamarosan kimentették a révészek. Fel kellett melegíteni az összegémbereget embert, míg aztán nagy nehezen talpra állott. A f. kereskedő, a révészek s a kocsi valamennyien a téli választásnak köszönhetik a következményeket.

Az uzsorások üzelmei.

— január 17.

Annak az uzsorás szövetkezetnek a háta mögött, amelyről a minap a rendőrség lerántotta a leplet, még sok olyan bűnös lappang, akiknek a nevét a letartóztatott ágensnek vonakodtak elárulni. A rendőrség a szövetkezetnek hét-nyolcz tagját ismeri még csak, a többiek oly ügyesen elhárították magukról a gyanút, hogy teljesen biztonságban érzik magukat. Ez a veszedelmes társaság nemcsak az utcán és kávéházakban leselkedett áldozataira, de betolakodott egyes jómóvú családok házi szentéjéi is. Ott megbolygatták az egyetértést a házasságok között s a keletkezett családi háborúság nyomán kiszípolozták az összevesztett családtagokat. Így a szövetkezet egyik tagja nemrégiben bevitte egy szépségéről és gazdagságáról fővárosszerre ismert bárónőhöz és így szólt hozzá:

— Biztos tudomásom van arról, hogy a férje megcsalja méltóságodat. Uzsorások karjai közé került s a szerzett pénzt szeretőre költi. Azonkívül, minthogy a vagyona báróné nevében áll, a báró ur több nagy értékű váltóra ráhamisította a méltóságos asszony nevét.

Miután így alaposan ráijesztett a bárónóra, az ügynök most már magát a férjet kereste föl.

— Báró ur, mondta neki, önt nagy veszedelem fenyegeti. Neje sorra járta a bankokat s megtiltotta, hogy önnek pénzt adjanak. Biztos tudomásom van arról, hogy nejét egy gróf rábirta, hogy váljon el öntől, hogy ő vehesse nőül.

Az ügynök a fiatal és inkább tapasztalatlan, mint könnyelmű báró előtt oly plauzibilissé tudta tenni a dolgot, hogy elhitte minden szavát. Nem ment tehát többé haza, hanem levélben tudatta a feleségének, hogy nem áll utjába a szándékának, miatta akar rögtön is megindíthatja a válópárt. — Azután egy elegáns szállóban elkélt garzonlakást bérelt. Persze pénz kellett neki s az ügynök aknamunkája fényesen sikerült. Elvezette őt egy asszonyhoz, aki valamikor egy államvasuti felügyelő felesége volt. Ez az asszony adott neki egy ezer forintos váltó fejében kétszáz forintot, amelyből az ügynök ötven forintot kapott. Így tehát ezer forint helyett, mindenössze csak százötven forintot adtak neki. Alig, hogy elintézték ezt az üzletet, az ügynök megint szaladt a bárónőhöz.

— Ha a méltóságos asszony válni akar a férjétől, úgy egy olyan bizonyítékot adhatok a kezébe, amelyel teljesen tönkretetheti.

— Mi az a bizonyíték?

— A báró ur ráhamisította a méltóságos asszony nevét egy kétezer koronás váltóra. A váltó itt van nállam s ha értékét kifizeti a báróné, akkor a kezébe adom ezt a bizonyítékot.

A báróné időt kért meggondolásra. Ez alatt az idő alatt a családok egy jó barátja kibékítette a házaspárt s a férj megváltott mindent feleségének. Megvallotta, hogy az ügynök tanácsára írta rá a váltóra a felesége nevét. Azt is elmondta, hogy

ez az ember elvezette őt egy ékszerészhez, ahol drága ékszereket vásároltatott vele.

A többi közt háromszáz koronás ékszeret vett, amelyet az ügynök rögtön zálogházba vitt, ahol mindössze harminczöt koronát kapott érte. Majd nyergel, szőnyegket és egyéb hasznavehetetlen portékákat vétetett vele, amelyre aztán az ügynök apróbb kölcsönöket szerzett. Alapos a gyanuja, mondotta a báró, hogy a zálogcédu lák, amelyeket az ügynök megtartott, visszakérültek a kereskedőhöz, akik tagjai az uzsorás szövetkezetnek. Sóval a rövid három napig tartó perpatvar alatt a fiatal báró tizenkétezer koronás adó-ságot csinált, amelyre mindössze csak kilencszáz koronát kapott. A báróné most átadta a dolgot ügyvédnek, aki a büntetőjogi följelentést azonnal megtette az uzsorások ellen.

VEGYES HIREK.

Gyilkosság.

— Saját tudósítónktól. —

Véres esemény színhelye volt tegnapelőtt Kolozsvárnak egyik nem a legjobb hirben álló városrésze, a Fellegvár Ott mulattak ugyanis Kovács Albert fellegvári oldalban fekvő lakásán: Bálint István, akit rettegett kalandjaiért Bogár Imrénének is neveznek és Berecki (Viski) Lajos. — Mindkettő fiatal 25—26 éves nőtlén emberek, akiknek ifju koruk dacára már homlokukra van sütve a bűn bélyege. Egyik szélhámuskodásból tengeti életet, a másik hamis kártyajátékokból és zsebbetvérségből tartotta fenn magát. Vasánap lévén, leitták magukat mindketten és összeszóllalkoztak valami felett. A vitaközös egyre mérgesebb arányokat öltött. Dalakodni kezdtek s a verekedés végét szakította egyikük élete. Bálint István kést vett elő és így egy sikeres vágással átmetszette a nyak balfelöli részén Berecki (viski) Lajos vérért. A sebesülthöz ki hívták a mentőket, de későn, mert mire kiérkeztek volna a verekedés színhelyére — Berecki belső vérzés folytán kiszívódott. A rendőrség részéről kiszállottak Cicatricis Béla rendőrbiztos és dr. Scheitz Vilmos városi orvos, akik a hullát az orvosrendőri vizsgálat megtartása érdekében beszállították a boncztoni intézetbe. A tettes megszökött, de a rendőrség már nyomában van és a mai nap folyamán valószínűleg le is tartóztatja.

* **Magyar bányászok kalála Amerikában.** A tengerentúlról gyakran érkezik híre annak, hogy Amerikába kivándorolt honfitársaink, akiknek legnagyobb része ott testét sorvasztó, nehéz bányamunkát végez, itt is, amott is szerencsétlenül jártak súlyos munkájuk közben. Most is ilyen szomorú hírt jelentenek Newyorkból. Bolivar mellett, Pennsylvániában huszonöt bányász dolgozott a Reese-Hammond Fire Brick Company agyagbányájában, amikor egyszerre óriási füst lépte meg a bányászokat, akik azonnal meneküléshez láttak, de a maró, fojtó füsttől megriadva, éppen a kijárat felé igyekeztek, ahol a tűz és füst keletkezett s a bányászok közül heten megfuladtak. A bányászok közül 16—20 lábnyi távolban egy félszer kezdett égni s közvetlen mellette működött a hánya léghajtó készüléke, mely a füstöt és meleget egyenesen a bányászájába hajtotta. Az égő ház elzárta a menekülés útját, s a bányából csak azok menekültek meg, akik nem a kijárat felé, hanem a bányászok belső részei felé igyekeztek.

Mikor a bányászok nyílásán kívül levő emberek észrevették, hogy a kis félszer tüze milyen óriási kőta ztrófát idézett elő és a léghajtót meg tudták állítani, a bányában levők egyrésze már megfuadt a füstben. Mikor a kőna dolgozó emberek berohantak a bányába, a nyílás közepében már ott halottat találtak s két eszméletlenül levő ember akkor halt meg, mikor a szabad levegőre vitték ki őket. A szerencsétlenül jártak közül egy sem volt megperzsülve vagy megégve s mindöyáját a füst ölte meg. A tűz onnan keletkezett, hogy egy bányász a félszernél ebéd-síve gyufát dobott el s az olajos fa meggyuladt. A megfuladt bányászok magyarok, lengyelek és rutének voltak; a két szerencsétlenül járt magyar neve: Benkő Iván és Benkő György. Az elpusztultak közül egyedül az utóbbi volt nő, ki feleségét és egy gyermeket hagyott hátra.

* **Az asztalosmesterek munkázalata.** Budapest területén az asztalosmesterek legnagyobb része beszüntette a munkát, kijelentvén a munkásoknak a munkából. Az építkezési krímicsau után tehát itt van az asztaloskrímicsau, akkor, amikor télen udvél revés a munka s amikor a hideg idővel járó kiadások amugy is kétezeres teherként nehezdednek a szegény ember vállaira. Az asztalosmesterek, akik azért indultak a harezba, hogy munkáival a mut évben elért némi kedvezményt megszüntessék, titkos szerződést kötöttek egymással, amely huszezer korona bírágot ró azon mestere, amelyek a megállapodást megszegné s a munkások kizárását a többiek beleegyezésének nélkül visszavonna. Am a munkások is teljes készenletben fogdtak a mesterek krímicsauját. Tegnapgyűlésükön kimondták az általános sztrájkot azon esetre, ha a mesterek a beszüntetett munkát ismét hajandók felvenni. Nemcsak nem engednek, hanem új követelésekkel állnak elő. Egyebkként az asztalosmesterek egy küzdőtsége ma gróf Tisza Istvánnal járt s paraszt emeltek a munkások szakegyesületének vezető-sége ellen azért, mert az összes szakmühelyek bizalmi felelőseik értekezlete a napokban kimondotta, hogy minden dolgozó munkás keresetének 5 százalékát fogja a kizárt munkások segélyezésére fordítani. Ez a parasz nagy részében már ma is tárgyaltan, mert a mesterek eddig kizárták a munkások háromnegyedrészt; akik pedig dolgoznak, a legközelebbi napokban, a kimondott szolidaritás folytán abbahagyják a munkát.

* **Egy hőtség pusztulása.** Süttör somogy megyei községet — tegnapelőtt tűzvész pusztította el. A tűzről a következőket jelentik: A tűz Szabó Ferencz szérűskertjében támadt. Valóságos orkán tombolt, amikor a tűz kiütött és a magasba felkapott sziporkát vitte mindenfelé. Par pillanattal százszáznál több ház állott lángokban s csak pillanatok kellett ahhoz, hogy a lángba kapott épületek leégjenek. Az elemi erővel tomboló szél úgy tépláta a tüzet, hogy ol-tásáról egyáltalán szó sem lehetett. A süttöriek híres szép templomát megkímélte a tűz, valamint a plebánc-épületet is és azt a pazar szép-égű palotát, amelyet Esterházy Miklósné hercegné asszony a nyáron építtetett kisdudodvának és leányiskolának. A templomsoron megmaradt néhány cseréppel fedett épület. Ellenben egészen leégett a Fő uca, a Kis-utca, az Új uca és a Kereszt uca. A tűz színhelyén csakhamar megjelent Esterházy Miklós herceg, a déli vonattal pedig dr. Badn Endre alispán utazott a vész színhelyére.

* **Bizalom a „Fehér Házban.”** Vidám, de alapjában igen kínos jelenet játszódott le a napokban a washingtoni Fehér Házban. Roosevelt elnök fényes estélyt adott, amelyen több száz vendég jelent meg. Amikor az estély után a vendégek távoznia akartak s a fogadóteremből kifelé indultak, rövid zárlat következtében az összes villamoslámpák hirtelen elaludtak. Pár pillanattig tartott a vak sötétség s amidőn a lám-

pák újból felgyuladtak, különös kép tárult az elnök elé. A férfivendégek mereven állottak helyükön s kezüket órájukon, óraláncukon és pánztárcájukon tartották; míg a hölgyek leépték hajukról és nyakukról az ékszereket s görcsösen szorították kezükben!

TÖRVENYKEZÉS.

Az államtitkár mandátuma.

A dédasi választókerületben 1903. december hó 9-én öt szavazattöbbséggel Serényi Béla gróf kereskedelmiügyi államtitkár választották képviselőnek H. Brony József miskoci ügyvéddel szemben, aki függetlenségi programmal lépett föl. A választást a Hebrony párt petícióival támadta meg, etetésével, itatással és vesztegetéssel vadolván az államtitkár.

A kuria el is rendelte a vizsgálatot, amely teljes három hónapig tartott és amelynek során közel ezer tanút hallgattak ki. Az iratok néhány héttel ezelőtt fekerültek a kuriára; mielőtt azonban az érdemleges tárgyalásra határnapot tűzhetett volna ki a Kuria, a király feloszlatta az országgyűlést. A vizsálat anyaga ennél fogva tárgyalattanná vált s így a Kuria választási tanácsa, amely Paiss Andor elnöke alá ma út össze, csupán a költségek megállapítására szorítkozott.

A tárgyaláson Erőss Samu dr., a kérvényező képviselője kijelentette, hogy a petíciónak csaknem minden pontja beigazolást nyert, mért is kéri a költségek méltányos megállapítását, annál is inkább, mert a törvény intézkedése tulságosan kegyetlen, amikor ily esetben a kérvényezőt kötelezi a költségek fizetésére.

Ragályi Lajos dr., a megtámadott képviselő védője kéri, hogy a költségeket az általa benyújtott költségjegyzék alapján állapítsa meg a Kuria. Hangsúlyozta, hogy itt nem méltányosságról, hanem csak a felmerült költségek megállapításáról lehet szó. Ehhez Gábor Illés dr. választást védő is hozzájárult.

A Kuria ezután tanácskozára vonult vissza, melynek eredményképpen az elnök kihirdette, hogy az eljárát 1899. évi XXV. 54. §-a alapján, az országgyűlés feloszlattása folytán megszüntnek nyilvánítja. Serényi Béla gróf részére 6000 korona, a választásvédő választók javára 1200 korona eljárási költségekben a petíciónalok egyetemlegesen elmarasztaltatnak. Ragályi Lajos dr. részére saját felével szemben 6000 koronát, Gábor Illés részére 1200 koronát alapított meg a Kuria. A petíció az előre deponált összeggel együtt 12,051 korona 51 fillerjébe került Hebronynak.

Az adott grófi birtok. A budapesti kúratörvényszék tegnap tárgyalta Klammer József bűnügyét, aki a Lónyay grófok szurdoki és serjési tizezerholdas birtokát mint a magáét árulhatta. Noha egy fillér vagyona sem volt, megígérte, hogy a vételár felét, kétszázötvenezer koronát egy hónapon belül lefizeti s közben hirdetést tett közzé több napilapban, hogy a maga tizezer holdas birtokát parcellázni kívánja s az holdankint tőle olesó áron megszerezhető. A hirdetés folytán számos somogy- és békéscsaba megyei parasztgazda jelentkezett nála, kiket elvitt Szurdokra és Sergesre s megmutatta nekik a birtokot, velük adásvételi szerződést kötött s mindegyiktől nagyobb összeg előleget esált ki, sőt az egyik parasztnak nevére egy tizezer koronás váltóra is ráhamisította s a váltót egy pénzülnézetnél leszámította. Mikor a parasztnok megtudták, hogy be vannak csapva, mert a birtok másé, följelentették Klammert, ki ellen a bíróság elfogató parancsot adott ki. Egy detektiv fölismerte a csalót egy külvárosi kávéházban s mikor beakarta kísélni, Klammer botjával beverte a rendőr fejét és szökni akart, de a segítségül hívott rendőrök hosszas küzdelem után megkö-

lőzték és bevitték a főkapitányságra. A bíróság ma a vádlottat több renbeli család, magánokirathamisítás és hatóság ellen való erőszak büntetéseért két évi és hat hónapi fegyházra és kétszáz korona pénzbüntetésre ítélte. Az ügyész a büntetés súlyosbítására végett fölbevezett az ítélet ellen.

REGÉNYCSARNOK.

Egy pohár tej.

Írta: Szatmáry István.

Ideje, hogy leleplezzük az inkognitót, amibe a két asszony burkolózott. Az idősebb az egykor világszép Bella királynő volt, az yriai király hitvese, a másik Delier Adél hercegnő, a fejedelmi asszony legkedvesebb udvarhölgye, aki urnőjét tizenöt év óta árnyékként kísérte. A királynő sok éve az Alpepek között nyaralt, a birodalmukkal szomszédos országban, melyet hazájaképp szeretett. Itt közönséges polgár asszony módjára kocsihatott faluról-falura, betérhetett tejet inni egy-egy majorságba, s a kis vidéki városok cukrázdájában fesztelenül olvashatta a franczi újságokat. Kevesen ismerték, s aki tudta is, hogy Európa egyik nagy-országának uralkodónője, nem igen zavarta kíváncsiságával vagy tolkodásával. Gyöngye idegbeteg nő volt — nem csoda, a hetvenes évek mozgalmas eseményei nagyon megviselték az idegzetét — de innen mindig meggyarapodva, kipirult arcczal távozott. Mulatságában még az arra várta, hogy az öreg Bonfini is ezen a vidéken töltötte el hátralevő napjait...

Most, hogy a királynő megint föl említette a vén szabadságharcos nevét, mindkettőjüknek eszükbe jutott megint az a borzalmas esztendő, mely egész Yriából csatateret és temetőt csinált. 1868-ban történt, hogy a gárdaezred egy éjszakán föllázadt, a nép megrohanta a királyi palotát, s pár órai kiabálás és fenyegetőzés után hajnal felé nagyon nehezen visszavonult. A láng szét csapott az egész országban, s Banfini, akinek ősei valaha Toszkanából vándoroltak be Yriába, fanatikusan a lázadók élére állott... Kegyetlen és ijesztő napok következnek, a nép már már foglyul ejtette az egész királyi családot, mikor a szövetséges uralkodó egy nap a fegyveresek százazreit zeditotta a hangyabolyként forrongó Yriába... A királynő még most is vaczogó foggal gondolt vissza a havas téli éjszakára, amikor mosónőnek öltözködve lopózott le a palota hátulsó lépcsőjén, míg a parkban a mámorosan lelkesülő Bonfini tartott szónoklatot az ostromlók százainak. A jó Isten megmentette a biztos haláltól, s Angliában, mely vendégszerető otthont ajánlott föl nekik, csakhamar megérkezett a boldogító hír, hogy a lázadást szerencsésen elfojtották... Bonfini sietve menekült, a többi vezér pedig a hazamáták mélyében álmodozott a véres háboru napjairól... És harmincz év alatt nem ismétlődött meg többé a rémes látma, mely akkor a szívük dobogását elfojtotta...

— Vajjon megöregedett-e nagyon az öreg néptribun? — kérdezte elgondolkozva a királynő.

— Adél hercegnő borzongva hall-

gatta a kényes témát, de azért halkank megkérdezte:

— Felséged ismerte őt fiatal korában?

— Nem, sohase láttam. Ő se találkozott velem sohase, mert a háboruig nem a székvárosban lakott, akkor pedig nem igen volt arravaló idő, hogy az utcákon mutakozzam... Csak a hangját hallottam azon az iszonyu téli éjszakán, de mondhatom, hogy az is elég volt...

(Folyt. köv.)

M. Á. Vasutak menetrendje 1904. évi okt. hó 1-től.

Debreczenből indul:	idő ó. p.
Budapest felé (vegyesvonat)	d. u. 8 20
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u. 4 18
Budapest felé (gyorsvonat)	reggel 8 57
Budapest—Nagyvárad felé	d. u. 12 07
Budapest—Nagyvárad felé	este 10 31
P.-Ladány Nagyv. felé minden kedd	d. u. 11 12
Csak P.-Ladányig	este 8 10
Csak P.-Ladányig motor menet	reggel 5 08
Szatmár—Máramarossziget felé	d. u. 8 56
Csak Szatmárig (gyorsvonat)	este 6 41
Csak Szatmárig (teher v. sz. m. száll. v.)	este 7 56
Szatmár—Máramarossziget felé	éj. el 2 50
Szatmár—Máramarossziget felé (gyorsv.)	d. u. 12 07
Csak Szatmárig	reggel 5 10
Miskolc—Kassa felé	reggel 8 13
Miskolc—Kassa felé	este 6 56
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u. 4 11
Csak Nyiregyházig	d. u. 2 10
	m. áll. vasutól reggel 5 25
	vasártérről reggel 5 44
	m. áll. vasutól reggel 8 09
	vasártérről reggel 10 16
	m. áll. vasutól d. e. 11 07
Hajdú-Böszörmény—	vasártérről d. u. 1 16
B.-Sz. Mihály felé	m. áll. vasutól " 12 26
	vasártérről " 12 38
	m. áll. vasutól " 2 11
	vasártérről " 2 21
	m. áll. vasutól este 6 46
	vasártérről " 6 53
Füzes-Abony felé m. áll. vasutól	reggel 4 36
Füzes-Abony felé vasártérről	" 4 56
Óhat-Kócs—Polgár felé m. áll. vasutól	d. u. 4 49
Óhat-Kócs—Polgár felé vasártérről	" 4 28
Derecske—Nagy-Léta felé	reggel 9 35
Derecske—Nagy-Léta felé	" 4 31

Budapestre érkezik:

A reggel 8 ó. 57 p.-kor induló gy.-v.	d. u. 1 20
A déli 12 ó. 07 p.-kor induló sz.-v.	este 6 40
Az este 10 óra 31 p.-kor induló sz.-v.	reggel 5 45
A délután 4 ó. 16 p.-kor induló gyorsv.	este 9 25

Budapestről Debreczenbe indul:

A délután 12 ó. 6 p.-kor érkező gyorsv.	reggel 7 25
A délután 3 ó. 29 p.-kor érkező sz.-v.	" 9 —
Az este 6 ó. 26 p.-kor érkező gyorsvonat	d. u. 2 —
Az éj. el 2 ó. 24 p.-kor érkező sz.-v.	este 7 05
Az éj. el 2 ó. 24 p.-kor érkező sz.-mv.	" 9 15
P.-Ladányig gyorsvonat átállítással	d. u. 12 08

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől (gyorsvonat)	d. u. 3 20
Budapest—Nagyvárad felől	este 6 26
Budapest—Nagyvárad felől (gyorsvonat)	éj. el 2 24
Budapest—Nagyvárad felől	d. u. 2 15
Csak P.-Ladánytól	reggel 7 45
Csak P.-Ladánytól motor menet	" 5 08
Kolossvár—Nagyvárad felől	" 7 26
Csak Szatmár felől (gyorsvonat)	" 8 46
Csak Szatmár felől	d. e. 11 37
Csak Máramarossziget felől (gyorsvonat)	d. u. 3 55
Csak Máramarossziget felől	este 10 11
Máramarossziget—Szatmár felől	" 6 40
Csak Szatmár felől	reggel 7 30
Kassa—Miskolc felől	d. u. 1 31
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	este 7 50
Kassa—Miskolc felől	d. u. 8 48
Csak Nyiregyháza felől	reggel 7 35
	vasártérről reggel 7 40
	m. áll. vasúthoz d. u. 1 15
	vasártérről d. e. 11 23
	m. áll. vasúthoz este 6 06
B.-Sz. Mihály	vasártérről " 6 12
H.-Böszörmény felől	m. áll. vasúthoz " 9 51
	vasártérről " 1 57
	m. áll. vasúthoz d. u. 1 46
	vasártérről " 3 52
	m. áll. vasúthoz este 9 57
Füzes-Abony felől vasártérről	d. u. 3 34
Füzes-Abony felől m. áll. vasúthoz	" 5 35
Óhat-Kócs—Polgár felől vasártérről	reggel 7 44
Óhat-Kócs—Polgár felől m. áll. vasúthoz	reggel 7 54
Derecske—Nagy-Léta felől	" 7 15
Derecske—Nagy-Léta felől	d. u. 8 18

Apró hirdetések.

Díja 10 szög 40 fillér, minden további szög 4 fillér vastagabb betűkkel nyomtatott szó 8 fillér.

EGY 14—15 éves fiu iroda szolgáknak felvétetik. Czim a kiadóhivatalban.

Az 1895 évi kairói s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevele s arany éremmel kitüntetve Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitünő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ és ERŐ FLUID

biztos s kiváló gyors hatása a test bármennyű csúszos bántalmait, u. m. **ízületi, reuma, i chi, aszma** stb. ellen.

Hatása némely esetben megépő, amennyiben gyakrabban idültabb esetekben is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszünteti.

Fog- és fejfájást 5 p. alatt megszüntet

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér. Foraktrák Budapesten: Török József gyógyszerárában, Király-utca 12, valamint dr. Egger A. gyógyszerárában, Váci-körút 17. szám. — Ugyzintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárában, valamint a készítő

Widder Gyula

gyógyszerésznél

S.-A.-Uj hely 11 szám.

Ugyzintén: Debreczenben Mihailovits Jenő, dr. Rotschnek V. Emil, Tóth Béla, Szilcz Ferencz gyógyszerészeknél.

Hirlapelarusítók felvételnek

a „**Debreczen**” alárusítására városi nyomdában, város-ház keresztépület

1 liter Borhegyi borviz

8 krajczár,

mely kitünő, üdítő egészséges ital, kapható

Mayer Jenőnél

előbb

Geréby Fülöp utócai Debreczen.

Üveg betét 4 krajczár.

A NAP

POLITIKAI NAPILAP

kora reggel, valamennyi napilap megelőzésével, érkezik az összes vidéki városokba.

Hazafiság!

Emberszeretet

Műveltség!!

Teljes politikai függetlenség!!

Önálló vámterület!

Magyar ipar!

Magyarság!

Demokrácia!!

Szabadelvűség

Harc a párturalom ellen.

Harc az erőszak ellen.

Kitünő értesülések. Modern, friss, elmés ujság!!

Bizunk a közönségben. • A közönség bízzék bennünk.

Tessék mutatványszámot kérni!

Tessék előfizetni! Tessék előfizetni!

Aláírási felhívás.

A Hajdumegyei Népban mint szövekezett 1905 január 1-én megnvitotta a második évtársulatát Felhívjuk Debreczen város és vidéke közönségét ezen második évtár utaliba való belépésre.

Az általános bizalmat, melvél úgy a tőkegyűjő, mint a helyi igénylő közönség intézetünkbe helyezett, leginkább bizonyítja azon körülmény, hogy dacára rövid egy esztendei fennállásának tagjai száma máris meghaladja a 800-at, kik 4500 törzsbetétre több mint 120.000 koronát fizettek eddig be mely összeg az évtársulatok tartamát véve alapul, 600.000 korona törzsbetét tökének felel meg.

Egy törzsbetétre hetenként öt éven át 50 fillér (25 kr.) fizetendő. Az így összegyűlt törzstőke várható haszoneredményre, mely mint már eddig megállapítható:

6% kamatozásnak felel meg, a tagok között törzsbétéik arányában lesz felosztandó.

A szövetkezet tagjai olcsó és könnyen visszafizethető kölcsönöket élvezhetnek és pedig

előlegképen befizetésük 10 része erejéig, megfelelő kezesek jóállása mellett; továbbá arany-ezüstnemű és értékpapír zálogra, végül

jelzálogra. A kölcsönök kamatai úgy mint eddig, a törzsbétéikkel együtt hetenként is fizethetők és emellett a közönség kényelmesebb előnyös

ajánlásokat hozunk be. A második évtársulatba belépő tag hitelre már most igényt tarthat.

Jelentkezések a második évtársulatba való belépés iránt az intézet helyiségében (Piacz-u. 26. sz., főtőzsde épületében) bármely nap délután

Debreczen, 1905 január hó.

Dr. Révy Nándor, jogtanácsos.

Dr. Brukner Ernő, elnök.

Debreczen, nyomtatott a város könyvnyomdájában. 1905.